

ningsvæsenet mener, at Bygningen af Høfder vil koste 50 Kr. pr. Meter Forstrand. Da der her er Tale om en Strækning paa $2\frac{1}{2}$ km, vil der altsaa medgaa 125 000 Kr. til at sikre Kysten herved. Naar det sker, vil ogsaa de Planer, som den højtærede Trafikminister allerede har ladet udarbejde, og som Befolkningen derude behandler, for at beskytte de værdifuldste Arealer imod Vandets Oversvømmelser være fuldt ud paa sin Plads, og jeg haaber ogsaa, de vil blive ført ud i Livet. Jeg mener, at vi her i Landet vil komme til at tage en samlet Overvejelse af, hvilke Sikringsforanstaltninger der er nødvendige, for at vi kan faa Vestkysten værnet dels imod Oversvømmelser, dels imod Landtab. Jeg tror ikke, at de Arealer, vi har tilbage at beskytte, er saa store, at det paa nogen Maade økonomisk kan afskrække os, og jeg vil sige, at den Maade at befæste og beskytte vort Land paa er af stor Betydning og bevarer Værdier for os, som er af virkelig blivende Værdi og ikke svinger med Valutaen. Derfor er jeg meget stemt for, at vi skulde optage hele dette Spørgsmaal til en samlet Overvejelse, saa alt kunde udføres efter en samlet Plan.

Jeg vil gerne her indskyde den Bemærkning, at ved den store Sandslette, som ligger imellem den saakaldte Skallinghalvø og Sønder Oksby, det saakaldte Skalling Sand, havde man før 1909 faaet opelsket ved Sandflugt et Dige, som kunde staa mod de Floder, man den Gang havde; men dette Dige blev gennembrudt i 1909, og fra den Tid har det ikke været muligt at samle det igen ved Sandflugt, og gennem denne store Port væltede Vandet den 30. August og kom op og fyldte Bassinet fra Ho Bugt til Varde Aa. Hvis der havde været et Dige, saa at Vandet skulde have været udenom Skalling, havde vi slet ikke haft den Katastrofe, som vi havde. Derfor tror jeg, det vil være nødvendigt at gaa til Opførelse af et Dige paa Skalling Sand. Det vil ikke være vanskeligt, for det kan lægges saa langt inde paa Land, at der her ikke vil være Tale om, at der skal bygges Høfder udenfor.

Jeg skal resumere, hvad jeg ønsker at sige her: Lad os faa taget op til en samlet Overvejelse de i og for sig ikke mange Beskyttelsesarbejder, der skal til paa vor Kyst mod Vest, og jeg haaber saa, at den højtærede Minister vil medvirke til, at de kan udføres. Jeg tror ikke paa nogen Maade, at det vil overstige vore Kræfter. Jeg tror slet ikke, det vil blive saa store Beløb, der skal til, for at det kan lade sig gøre.

Jeg ønsker derefter at gøre nogle faa Bemærkninger om Finanserne. Ved Til lægsbevillingslovens tredie Behandling i Foraaret udtalte det socialdemokratiske Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at ved Opgørelsen over det radikale Partis og Venstres finansielle Styre var det nødvendigt, at to ekstraordinære Poster blev holdt udenfor, nemlig Salgssummen for de vestindiske Øer, der andrager 130 Mill. Kr., og Udgifterne til Genforeningen med Sønderjylland, som andrager 240 Mill. Kr., og dette er indlysende rigtigt. Dette vil da vise os, at under det radikale Ministerium bliver der udover Statens Indtægter i de Aar anvendt 387 Mill. Kr.; jeg ser bort fra Statusforbedringen paa 43 Mill. Kr., som det ærede Medlem omtalte, thi for at der kan komme Statusforbedring frem, maa man regne Salgssummen for de vestindiske Øer med i Statusopgørelsen, ellers bliver der et Underskud paa 87 Mill. Kr., og Forbruget vil da blive 474 Mill. Kr. Angaaende Venstres finansielle Styre udtalte det ærede Medlem forleden her, at det reelle Underskud i Venstres tre Regeringsaar var 498 Mill. Kr., og det er rigtigt. Derfor er det ogsaa, naar det ærede Medlem Hr. Rode opgør Venstres Forbrug til 590 Mill. Kr., ikke nogen reel Opgørelse; det er netop en ureel Opgørelse.

Fra de 498 Mill. Kr. vil være at trække Genforeningsudgifterne paa 240 Mill. Kr., saa kommer vi ned til 258 Mill. Kr.; men fra dette Beløb maa ogsaa trækkes de 66—70 Mill. Kr., som den tidligere Regering havde disponeret over og havde forpligtet den efterfølgende Regering til at betale. Derved kommer vi ned paa et Beløb af 194 Mill. Kr., som faktisk er det Beløb, man udover Indtægterne, som er tilflydt Staten, har brugt under den nuværende Regering, og dette Beløb er jo ikke en Gang saa stort, som de forhøjede Lønninger, man har udbetalt, udgør i de tre Aar. Den tidligere Regering fik jo vedtaget den Lønningslov, som gjorde Lønningsbyrden meget betydelig større, og det var alle Rigsdagens Partier med til, saa det er der ikke noget at sige om; men den tidligere Regering havde kun Byrden af den Lov i et halvt Aar, hvorimod man fra den nuværende Regerings Side har haft disse Udgifter gennem 3 Aar, og til Tider har de været meget store, fordi Dyrtdstillægene stadig steg meget betydeligt.

Naar man ser hen til de dalende Indtægter og til, at de egentlig sociale Udgifter i de 3 Aar, den nuværende Regering